

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca odwołanie: Lombard Pénzügyi és Lízing Zrt.

Druga strona postępowania: PN

Sentencja

- 1) Dyrektywę Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich należy interpretować w ten sposób, że skuteczność jej przepisów nie może zostać zapewniona – w braku przepisu prawa krajowego o charakterze dyspozytywnym regulującego taką sytuację – wyłącznie w drodze niewiążącej opinii wydanej przez sąd najwyższy danego państwa członkowskiego, wskazującej sądom niższej instancji podejście, jakie należy przyjąć w celu ustalenia ważności lub skuteczności umowy między stronami, jeżeli umowa taka nie może dalej obowiązywać ze względu na nieuczciwy charakter warunku umownego dotyczącego jej przedmiotu głównego.
- 2) Dyrektywę 93/13 należy interpretować w ten sposób, że nie stoi ona na przeszkodzie temu, by właściwy sąd krajowy orzekł o przywróceniu sytuacji prawnej stron umowy kredytu do stanu, w jakim znajdowałyby się, gdyby umowa ta nie została zawarta z tego względu, że warunek tej umowy dotyczący jej głównego przedmiotu powinien zostać uznany na podstawie tej dyrektywy za nieuczciwy, przy czym jeśli przywrócenie takie nie jest możliwe, do tego sądu należy zapewnienie, by konsument znalazł się ostatecznie w sytuacji, w jakiej znajdowałby się, gdyby warunek uznany za nieuczciwy nigdy nie istniał.

(¹) Dz.U. C 423 z 7.12.2020.

Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 31 marca 2022 r. – Komisja Europejska/Republika Portugalska

(Sprawa C-687/20) (¹)

[Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego – Środowisko naturalne – Dyrektywa 2002/49/WE – Ocena i zarządzanie poziomem hałasu w środowisku – Aglomeracje, główne drogi i główne drogi kolejowe – Artykuł 7 ust. 2 – Strategiczne mapy hałasu – Artykuł 8 ust. 2 – Plany działania – Artykuł 10 ust. 2 – Załącznik VI – Informacje zawarte w strategicznych mapach hałasu – Streszczenia planów działania – Brak poinformowania Komisji w przewidzianym terminie]

(2022/C 207/05)

Język postępowania: portugalski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: M. Noll-Ehlers i G. Braga da Cruz, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Portugalska (przedstawiciele: M. Pimenta, P. Barros da Costa, H. Almeida, J. Reis Silva i L. Inez Fernandes, pełnomocnicy)

Sentencja

- 1) Republika Portugalska poprzez, z jednej strony, brak przygotowania strategicznych map hałasu dla pięciu głównych dróg PT_a_rd00410, PT_a_rd00458, PT_a_rd00460, PT_a_rd00462 i PT_a_rd00633, ani planów działania dla aglomeracji Amadora i Porto oraz dla głównych dróg i głównych dróg kolejowych, o których mowa w załączniku do niniejszego wyroku, a z drugiej strony, poprzez brak przekazania Komisji Europejskiej informacji zawartych w tych mapach oraz brak przekazania streszczeń owych planów działania, uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 7 ust. 2 akapit pierwszy, art. 8 ust. 2 i art. 10 ust. 2 dyrektywy 2002/49/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 25 czerwca 2002 r. odnoszącej się do oceny i zarządzania poziomem hałasu w środowisku w związku z załącznikiem VI do tej dyrektywy.
- 2) Republika Portugalska zostaje obciążona kosztami.

(¹) Dz.U. C 62 z 22.2.2021.